

Forum Ecclesiasticum

In Quo Jus Canonicum Universum, Librorum Ac Titulorum Ordine Per Quæstiones Et Responsa, Tam Canonistarum Veterum & Recentiorum, quàm Legistarum, in iis, quæ Utrique Juri, Canonico Et Civili Communia Sunt, Authoritate stabilita, Methodo clara & facili explanantur

Leuren, Peter

Moguntiae, 1719

Quæst. 976. An, quoties & quo jure teneantur parochi celebrare missam pro suis Parochianis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-73957](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-73957)

quentia, nimirum primo, quod in iure ordinatio in casibus frequenter occurrentibus, in quibus dubitatur, num necessaria sit dispensatio dispensare possint, secundò, quod possint dispensare, ut in supra dictis locis celebratur, dum talem dispensandi consuetudinem legitime præscriptam habent, qualis saltem in hisce partibus vigere videatur, ut ei in citato 3. decreto derogatum non appareat, ut proinde, licet ordinariè & regulariter non possint Episcopi licentiam concedere celebrandi in dictis locis; possint tamen pro consolatione infirmi nobilis, aut ex simili causa rationabili iuvante tali consuetudine, dictam licentiam dispensando concedere, quod ipsum tanquam probabile teneat Dian. p. 1. tr. 1. resol. 43. Hurtad. d. 4. de sacrific. miss. difficult. 6. Ita timide Reiffenst. cum in sine cit. n. 15. subiciat, se post memoratum decretum nihil in hoc audere decidere, sed decisionem prudentium ac præcipuè S. congregationis iudicio relinquere.

3. De cætero non obstantibus hæcenus allegatis Decretis posse adhuc hodièdum regulares vi privilegiorum suorum habitum aliàs habere in propriis monasteriis privata oratoria & capellas domesticas, ibique & in cameris & cellis, ubi infirmus frater decumbit, missam celebrare, docent Dian. p. 9. tr. resol. 32. Sporer in Theol. Sacrament. p. 2. c. 6. n. 440. Azor. Tom. 1. l. 10. c. 26. q. 9. Pelliz. Tom. 2. tr. 8. c. 5. n. 65. quos citat & sequitur Reiffenst. h. t. n. 19. cum, ut ait, communi, ex ea ratione, quòd quò ad hæc loca non sint revocata privilegia religiosorum per Trid. sess. 22. lo. utpotè ubi tantum videntur revocata eorum privilegia celebrandi in privatis domibus atque omnino extra Ecclesiam, cujusmodi loca non sint oratoria vel etiam cameræ aut cellæ monasteriorum; cum non sint domus privatae aut etiam omnino extra Ecclesiam, quippe cujus nomine veniunt etiam claustra religiosorum. Arg. c. 22. §. quòd autem. dist. 54. §. c. 24. §. ad iocimus de sent. in 6. & ibi Gl. v. monasterius. Et dato, tale privilegium revocatum à Tridentino, tamen post Tridentinum illud quoque concessum à Gregor. XIII. & Paulo III. Societati Jesu & per consequens vi communicationis privilegiorum aliis regularibus, ut videre est in compend. privil. societ. v. altare. pro ut etiam verbotenus refertur à Reiffenst. n. 20. explicaturque à Castrop. l. c. & allegatur quoque à Pelliz. & Dian. LL. cit. Lezan. Tom. 1. c. 21. n. 14. Rodriq. Tom. 1. q. 43. a. 4. & aliis. Item à Pio IV. concessum Canonice regularibus, ut possint in iisdem locis suorum monasteriorum celebrare super altare portatili teste Lezan. Dian. Peirin. apud Reiffenst. lo. nec quicquam his privilegiis derogatum per Decretum Clem. XI. utpote quod non afficit privilegia post Trid. concessa sed solum declarat & decernit, quæ privilegia per Trid. revocata. Quod si etiam loca illa, ad quæ se extendit dictum privilegium à superioribus regularibus (qui secundum dicta id possunt) benedicta sunt & unice ad cultum divinum deputata, posse in iis celebrare sacerdotes sæculares & laici (qui aliàs audiendo missam in loco privato, in quo ex speciali Pontificis privilegio celebratur non satisfaciunt præcepto Ecclesiastico; de quo tamen vide Reiff. n. 18.) missas audire & satisficere præcepto, non tamen in camera aut cella privata alicujus religiosi, ed quòd dicta camera non sit benedicta, aut à superiore religioso ad cultum duntaxat divinum deputata. Reiffenst. n. 21.

R. P. Jur. Can. Lib. III.

Quest. 976. an, quoties, & quo iure teneantur celebrare missam Parochi pro suis parochianis?

1. Resp. in hoc non convenire AA. dum Laym. l. 5. tr. 5. c. 3. n. 3. Suar. Navar. & alii apud Reiffenst. h. t. n. 22. tenuerunt, parochum vi officii nunquam teneri missam applicare illis, sed satisfacere, si missam legat iis diebus, quibus populus eam audire tenetur, etiam ad aliam intentionem aut pro stipendio accepto eam applicet alteri. E contra cum Barb. in Conc. Trid. ad sess. 23. de reform. c. 1. n. 4. & de offi. & potest. paroch. p. 1. c. 21. n. 10. sentiunt alii, teneri parochum aliquoties ad arbitrium boni viri celebrare pro parochianis. Verùm hodièdum post varias desuper factas declarationes Cardinalium Concilii Tridentini interpretum (quæ, num jus & legem faciant, quâ promulgatione, ut obligent egeant, vide apud me ad lib. 1. decretal. q. 24. §. 154. uti & quæ contra earum auctoritatem obijciuntur, diluta apud Reiffenst. h. t. d. n. 23) constat parochos omnes & singulos iure divino teneri pro parochianis offerre missæ sacrificium cum hac distinctione, ut, qui habent redditus pingues (quales habere censentur non tantum, qui abundant, sed etiam qui non consideratis considerandis omnibus sufficientissime habent, & quibus pro honesta sustentatione nihil omnino deest, etsi iis post factas in hanc impensas parum aut nihil superest. ut Reiffenst. n. 22.) missam quotidie pro suis parochianis offerant, quòd multò magis censendum de iis parochis, qui redditus abundantes & amplissimos habent, ita ut, si quotidie non dicant sacrum pro parochianis, sed intentionem ad alia applicent, aut etiam stipendia pro illis accipiant, graviter delinquant, & in conscientia securi non sint. Reiffenst. n. 20. qui verò habent redditus tennes (quales censentur, qui non, vel vix sufficienter ad honestam sustentationem) teneantur saltem diebus festivis celebrare pro parochianis, non etiam pro aliis, cum etiam jus divinum permittat illis, aliis mediis licitis. V. g. accipiendo stipendium seu Eleemosynam pro missis votivis, honestam sustentationem quærant, pro ut hæc sumuntur ex Decret. S. Congregationis, cujus tenorem recitat. Reiffenst. n. 22. uti & speciale decretum Urbani VIII. continens declarationes ad dubia super prædicto Decreto S. Congregationis factas. quod incipit: cum sepe contingat &c. & habetur in Bullario Cherub. Tom. 4. const. 45. Eiusdem Pontificis.

Quest. 977. an, qualiter, & quarum missarum numerus quando, & à quo ad minorem numerum reduci possit?

1. Resp. ad primum quemadmodum, dum quandoque in Ecclesiis tam sæcularibus quam regularibus missarum annuatim, singulis mensibus vel hebdomadis dicendarum à fundatoribus vel benefactoribus magnus institutus est numerus, cui tamen ex relictis pro eodem implendo satisfieri potest, nihil sine interventu auctoritatis Apostolicæ mutandum aut omittendum esse, sed sine ulla diminutione ac reductione præstanda ac celebranda, omnia anniversaria & missas, indubitatum, est idque etiam, si pro iis relictæ pecunia sufficiens, quæ dein versa in Ecclesiæ vel monasterii, quæ onus ea præstandi in se suscepit, utilitatem. Wiestn. h. t. n. 73. Ita è contra indubitatum quoque est, posse ea ad minorem numerum reduci, dum relictæ pro iis vel ab initio donationis fuerunt valde tenuia aut hodiè insufficientia sunt, aut evalere talia, mutatis temporum, perfo-

Uuuu narum